Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

Odbor územního rozvoje MHMP
Jungmannova 35/29, Praha 1, 110 00
ID datové schránky | 48ia97h

Níže uvedené věcně shodné připomínky

zmocněný zástupce veřejnosti (dle § 23 stavebního zákona)
Arnika – Centrum pro podporu občanů, Dělnická 13, 170 00 Praha 7, IČ: 709 472 61

uplatňuje jako námitky

k návrhu k návrh-u Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu)
a Vyhodnocení vlivů Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) na udržitelný rozvoj území a souvisejících dokumentům

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

SHRNUJÍCÍ NÁMITKA

námitka	odůvodnění námitky
POŽADUJEME UKONČENÍ POŘIZOVÁNÍ METROPOLITNÍHO PLÁNU (MPP) ČI JEHO VÝRAZNÉ KOMPLEXNÍ PŘEPRACOVÁNÍ A NÁSLEDNÉ OPAKOVANÉ VEŘEJNÉ PROJEDNÁNÍ. Rozhodování v území podle MPP by nebylo předvídatelné. MPP by stanovil nerovné podmínky pro vlastníky. Rozvoj území podle MPP není předvídatelný (nevíme, co v území bude). MMP nezaručuje udržitelný rozvoj území, ani ochranu hodnot hl. m. Prahy. Metropolitní plán je v mnoha ohledech nezákonný (včetně průběhu jeho pořizování), je v rozporu s právními předpisy i mezinárodními závazky ČR, neplní cíle a úkoly územního plánování je v rozporu s právními předpisy i mezinárodními závazky ČR – jak dále konkrétně upozorňujeme v jednotlivých dalších námitkách.	**Územní plán je nezastupitelný zejména v těchto oblastech:** ➲ Implementaci městských, regionálních, národních i mezinárodních strategií do závazných regulativů stanovujících využití v území. ➲ Nastavení pravidel pro investice soukromých subjektů a třetích stran v území tak, aby vytvářely nové hodnoty a klíčové vlastnosti území (např. zelené infrastruktury) ➲ Nastavení podmínek a pravidel pro koordinaci jednotlivých různých činností rozvoje města a složek v území (např. inženýrských sítí a vegetace) tam, kde tato koordinace není zajištěna již legislativou. ➲ Upřesnění veřejných zájmů v místních podmínkách a vytvoření podmínek pro realizaci zajištění potřebných veřejně prospěšných staveb a opatření – např. retence vody nebo územní systém ekologické stability. A dále vyvažování a koordinace protichůdných veřejných zájmů (např. klimatických opatření a ochrany historických hodnot) tak, aby byly v důsledku naplněny všechny relevantní veřejné zájmy. ➲ Ochrana dobře fungujících a tím hodnotných prvků a jejich klíčových vlastností v území nepožívajících jiné ochrany tak, aby nebyly při rozvoji odstraněny. Např. nechráněné (zejména soukromé) zeleně a vodních prvků ale také jejich propojení a vazeb. **Obecná negativa a rizika pojetí návrhu územního plánu** ➲ Metropolitní plán je velmi neurčitý, používání slovních obratů jako zpravidla (77x ve výroku bez příloh a karet lokalit) a obvykle (7x) relativizují vyznění velkého množství pravidel. Téměř tak mimo jiné nejde předvídat intenzita využití území, protože není zřejmé, kam až lze ve výkladu zajít. ➲ Jednotlivé lokality jsou zpracovány velmi nekonkrétně – namísto toho, aby plán využil silnou stránku členění na lokality a ke každé popsal co nejkonkrétnější zásady urbanistické koncepce, jsou i v popisech použity opakující se obecné formulace. ➲ Nejsou vymezena žádná území, kde je rozhodování podmíněno zpracováním regulačního plánu anebo územní studií, ale zároveň je hojně využívána parametrická regulace a bodové značky. To znamená, že v území bude muset docházet k nějaké koordinaci záměrů, ale ta nemá žádný předepsaný obsah a standard. Tím není garantována úplnost nebo komplexnost při koordinaci hrozí například, že adaptace na změnu klimatu přitom vůbec nebude vědomě řešena.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKY K PROCESU POŘIZOVÁNÍ

námitka	odůvodnění námitky
nezákonnost procesu pořizování - neumožnění přístupu do spisu (dokonce i v období veřejného projednávání)	V průběhu procesu pořizování nebyl veřejnosti opakovaně umožněn přístup do spisu Metropolitního plánu, a to dokonce i v období veřejného projednávání. Veřejnosti buď nebyl vůbec umožněn přístup do spisu, nebo byla – v období veřejného projednání - nucena si žádat o schůzku a dopředu si žádat o to, kterou část spisu chce vidět (namísto, aby bylo nahlížení do spisu umožněno normálně v úředních hodinách. Dle stavebního zákona a správního řádu by měl být přístup do spisu pořizovaného územního plánu umožněn komukoli, kdo je oprávněn podat připomínku. ("*ve věci opatření obecné povahy se vede spis a právo do něj nahlížet mají osoby, které mohou k návrhu OOP podávat připomínky nebo námitky, neboť v jejich případě na tom existuje nepochybný zájem*." cit. Komentář ke správnímu řádu k § 171 až § 174 správního řádu k vydávání OOP, autor: JUDr. Josef Vedral, Ph. D.) Proces pořizování Metropolitního plánu je tedy nezákonný.
nezákonný průběh veřejného projednání - nedostatečné zodpovězení dotazů, různé odpovědi na stejné dotazy	Přestože zveřejnění návrhu Metropolitního plánu í probíhalo po delší dobu (26. 4. až 30. 6. 2022), než je minimální doba daná zákonem a přestože proběhla dvě veřejná projednání (30.5. a 23.6 2022) nebyl dán dostatečný prostor pro zodpovězení dotazů veřejnosti a veřejné projednání bylo ukončeno v 18 hod. Nebyla již dána možnost položit dotaz přímo v sále, přestože se někteří přítomní hlásili, a dotazy položené pomocí chatu byly zodpovězny pouze chatem a nikoli v průběhu veřejného projednání, ze kterého je pořizován záznam. Zodpovězení dotazů v chatu navíc často bylo pouze obecné konstatování, ve které části plánu ta která problematika je a nikoli jasná a konkrétní odpověď na dotaz. Tím, že bylo veřejné projednání utnuto a zbylé dotazy zodpovídány pouze chatem, neměla veřejnsot možnost se, v případě neuspokojivé odpovědi, doptat a slyšet konkrétní odpověď. V průběhu celé lhůty 26. 4. až 30. 6. 2022 sice byla možnost ptát se na výstavě v CAMPu či v informačních kontejnerech, ale přítomná "služba" byli často brigádníci či řadoví zaměstnanci, kteří často nebyli schopni na dotazy odpovědět či na stejné dotazy "služba" podávala různé odovědi. A jedinná příležitost, kde bylo možno dostat skutečně relevantní odpovědi na dotazy, protože tam byli přítomni hlavní autoři MPP, za pořizovatele vedoucí příslušného odboru a zpracovatelé VVURÚ - 1. a 2. veřejné projednání - bylo utnuto.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKA K VYMEZENÍ ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ

Území dotčené námitkou: celé území hl. m. Prahy

Ve vztahu zastavěného a nezastavěného území a zastavitelných ploch a nezastavitelných pozemků v návrhu Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) vznášíme tuto námitku:

K věci je nejprve třeba shrnout, jak jsou uvedené pojmy vymezeny ve stavebním zákoně.[1] Stavební zákon vymezuje pojem zastavěné území, což je území vymezené územním plánem nebo postupem dle stavebního zákona.[2] Dále je vymezen pojem zastavitelná plocha, kterou je plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje (§ 2 odst. 1 písm. j). Stavební zákon dále zavádí pojem nezastavěné území (§ 2 odst. 1 písm. f). Stavební zákon definuje též nezastavitelné pozemky, avšak tyto pozemky definuje pouze pro obce, které nemají územní plán[3] (což není případ hl. m. Prahy).

Vztah uvedených pojmů je potom zcela jasně vymezen v § 2 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, podle něhož jsou nezastavěným územím pozemky nezahrnuté do zastavěného území nebo do zastavitelné plochy. Tj. nezastavěným územím je zbývající území obce, které není ani zastavěným územím ani na něm není vymezena zastavitelná plocha.

Z výše uvedeného vyplývá, že území obce (která má územní plán) se dělí na:

- zastavěné území + zastavitelné plochy,
- nezastavěné území (to je vše, co není ani zastavěným územím ani zastavitelnou plochou).

Toto členění území dle stavebního zákona návrh Metropolitního plánu nerespektuje, když nevymezuje území hl. m. Prahy na území nezastavěné na straně jedné a území tvořené zastavěným územím a zastavitelnými plochami na straně druhé; naopak zastavitelné plochy (lokality) se překrývají s plochami zastavěnými, a to i v místech, kde území není určeno k zástavbě (nestavební bloky či nestavební lokality v zastavitelném území). Rozporně s tím, co stanoví stavební zákon, člení Metropolitní plán území města jednak na území zastavěné (a území nezastavěné), jednak na území zastavitelné a území nezastavitelné.[4]

---

[1] Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
[2] Dle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona je zastavěným územím území vymezené územním plánem nebo postupem podle tohoto zákona; nemá-li obec takto vymezené zastavěné území, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 1. září 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí (dále jen „intravilán"). Dle § 58 stavebního zákona se na území obce vymezuje jedno případně více zastavěných území. Hranici jednoho zastavěného území tvoří čára vedená po hranici parcel, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích; do zastavěného území se zahrnují pozemky v intravilánu, s výjimkou vinic, chmelnic, pozemků zemědělské půdy určených pro zajišťování speciální zemědělské výroby (zahradnictví) nebo pozemků přiléhajících k hranici intravilánu navrácených do orné půdy nebo do lesních pozemků, a dále pozemky vně intravilánu, a to a) zastavěné stavební pozemky, b) stavební proluky, c) pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území, d) ostatní veřejná prostranství, e) další pozemky, které jsou obklopeny ostatními pozemky zastavěného území, s výjimkou pozemků vinic, chmelnic a zahradnictví.
[3] § 2 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, podle něhož je nezastavitelným pozemkem pozemek, jenž nelze zastavět na území obce, která nemá vydaný územní plán, a to 1. pozemek veřejné zeleně a parku sloužící obecnému užívání, 2. v intravilánu lesní pozemek nebo soubor sousedících lesních pozemků o výměře větší než 0,5 ha.
[4] Čl. 6 odst. 2: „Metropolitní plán vymezuje ve správním území Prahy zastavěné území…", čl. 7 odst. 2: „Hranice zastavitelného území rozděluje správní území Prahy na zastavitelné území a nezastavitelné území.".

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

Zastavěné území je dle návrhu Metropolitního plánu tvořeno zejména zastavitelnými plochami (lokalitami), ačkoli pojem zastavitelnosti by měl být vyhrazen pouze pro nově k zastavění vymezené plochy (nikoli pro již zastavěné území). Návrh Metropolitního plánu tedy tímto též vymezuje pojem nezastavitelné území zcela diametrálně jiným způsobem, než jakým jej chápe stavební zákon, který nezastavitelné pozemky chápe jako nezastavitelné pozemky (pozemky lesní a pozemky parků a veřejné zeleně), které se budou nacházet zpravidla v intravilánu, zatímco návrh Metropolitního plánu užívá pojem nezastavitelnosti pro otevřenou krajinu (viz čl. 5 odst. 1 písm. c).

Byť – jak je již uvedeno výše – je ve stavebním zákonu pojem nezastavitelnosti vymezen pro pozemky v obci, která nemá územní plán, a tedy v obci, kde územní plán je, je možno jej vymezit jiným způsobem, je nežádoucí, aby mezi danými pojmy byl takto podstatný rozdíl, navíc pokud je jako nezastavitelné označováno území, které by mělo být dle stavebního zákona územím nezastavěným. Uvedené má též ten důsledek, že pojem nezastavitelnosti potom „chybí“ pro vymezení nezastavitelných ploch veřejné zeleně a parků a dalších obdobných ploch, které jsou v návrhu Metropolitního plánu uvedeny jako součásti zastavitelných lokalit.

Způsob, jakým je uvedené řešeno v návrhu Metropolitního plánu, není přitom vynucen ani tím, že do zastavěného území jsou zahrnuty i pozemky[5], které dle skutečného stavu území zastavěné nejsou. Ani to totiž nebrání tyto pozemky označit jako nezastavitelné, resp. zvolit řešení dle článku 8 – Formální rozvoj. Jinými slovy v rámci zastavěného + zastavitelného území mohly být vymezeny plochy (pozemky) nezastavitelné – nestavební, aniž by zároveň bylo nutno tyto plochy zařazovat do území zastavitelného.

Výše uvedené je navíc potvrzeno tím, že samotné Pražské stavební předpisy[6] vybízí k vymezení nezastavitelných ploch v zastavěném území,[7] což však návrh Metropolitního plánu nečiní. Lze tedy též konstatovat, že návrh Metropolitního plánu nerespektuje ani Pražské stavební předpisy, neboť nezaručuje dostatečnou ochranu parků a jiné veřejné zeleně v zastavitelných lokalitách tím, že je nevymezuje jako nezastavitelné plochy v zastavěném území tak, jak předepisují Pražské stavební předpisy.

Návrh Metropolitního plánu by tedy měl - v souladu s vymezením těchto pojmů ve stavebním zákoně (i v PSP) - vymezovat území zastavěné a na něj navazující plochy (nově) zastavitelné (zbývající část by měla být potom území nezastavěné), přičemž v rámci zastavěného území by měly být vymezeny plochy zeleně jako nezastavitelné - to však návrh nečiní. Návrh Metropolitního plánu pozemky, které by na území obce, která nemá územní plán, byly dle stavebního zákona pozemky nezastavitelnými, zahrnuje jako součásti zastavitelných lokalit, pouze je vymezuje jako nestavební bloky či

[5] Dle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, podle něhož tvoří intravilán mj. zastavěná část obce vymezená k 1. září 1966.

[6] Nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy). K pojmům stanoveným v Pražských stavebních předpisech (PSP) je třeba připomenout, že stavební zákon je nadřazeným právním předpisem, tj. v případě konfliktu PSP a stavebního zákona (nebo jiných obecně závazných právních předpisů) má přednost stavební zákon (nebo jiný obecně závazný právní předpis). PSP jsou právním předpisem územně samosprávného celku (hl. m. Prahy), přičemž tyto předpisy jsou podřízeny zákonům a jiným obecně závazným právním předpisům publikovaným ve Sbírce zákonů (vyhláškám či nařízením vlády) a musí s nimi být v souladu (jak vyplývá mj. z § 31 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, kde je stanoveno, že při vydávání nařízení se orgány hlavního města Prahy řídí zákony a jinými právními předpisy). Tj. pokud jsou pojmy vymezeny jinak ve stavebním zákoně a jinak v PSP, přednost má v tomto stavební zákon a nelze se opírat o PSP, resp. pojmy a ustanovení PSP je nutno vykládat ve shodě s tím, co stanoví stavební zákon.

[7] § 3 odst. 3 PSP stanoví, že území se dále člení na plochy, přičemž: a) zastavitelné území tvoří plochy zastavitelné v zastavěném území a plochy zastavitelné v dosud nezastavěném území, b) nezastavitelné území, tvoří plochy nezastavitelné v nezastavěném území a plochy nezastavitelné v zastavěném území.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

jako „lokality zastavitelné nestavební“,[8]což je zcela zmatečné. Jako zastavitelná lokalita jsou tak v návrhu Metropolitního plánu vymezeny např. park Stromovka nebo Petřín[9] ad. obdobné lokality.

Uvedeným ovšem dochází k tomu, že případné rozšiřování možnosti zástavby na úkor nestavebních částí území (tj. zmenšování nestavebních bloků a lokalit) nemusí být podmíněno prokázáním potřeby vymezení této nově zastavitelné plochy dle § 55 odst. 4 stavebního zákona,[10] neboť se formálně o plochy zastavitelné již jedná (byť jsou v návrhu Metropolitního plánu označeny například jako plochy nestavební). Jestliže totiž zákon stanoví, že nové zastavitelné plochy lze změnou územního plánu vymezit pouze na základě prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch, potom je zřejmé, že se v případě plochy označené v Metropolitním plánu jako „zastavitelné“ jedná o „zastavitelnou“ plochu, a tedy případné rozšiřování zástavby do takovéto plochy nemusí být považováno za vymezení nové zastavitelné plochy (a tedy by tak bylo možno učinit bez nutnosti průkazu toho, co požaduje § 55 odst. 4 stavebního zákona).

Uvedenému nelze zabránit tím, že bude v definici nestavebního bloku uvedena poznámka (poznámka č. 12), že „nejde o zastavitelnou plochu ve smyslu § 2 j) SZ“, neboť jednak poznámka pod čarou nemá normativní charakter, jednak je zcela nežádoucí, aby pojmy definované ve stavebním zákoně (tj. v zákoně, který je závazný pro tvorbu a pořizování územních plánů!) byly v Metropolitním plánu užívány v jiném významu, který navíc ani neodpovídá významu daného slova (zastavitelné = určené k zástavbě). Jestliže jsou některé pojmy závazně definovány pro oblast územního plánování v zákoně (stavebním zákoně), nelze jim v podřízených územně plánovacích nástrojích (v územním plánu) dávat jiných význam.

Jelikož tedy v případě rozšíření možnosti zástavby na nestavební části zastavitelných lokalit (bloků) nebude formálně docházet k vymezení nových zastavitelných ploch (neboť se již jedná o místo označené v Metropolitním plánu jako zastavitelné), není zaručeno, že tyto nestavební části zastavitelných lokalit budou podléhat ochraně uvedeného ustanovení stavebního zákona.

Z výše uvedeného vyplývá:

- **návrh Metropolitního plánu nerespektuje ustanovení stavebního zákona, neboť nerespektuje jím stanovené členění území na území nezastavěné na straně jedné a území tvořené zastavěným územím a zastavitelnými plochami na straně druhé,**
- **tím, že návrh Metropolitního plánu zahrnuje plochy, které by měly být nezastavitelné (parky apod.), do zastavitelných lokalit, není zajištěno, že budou podléhat ochraně dle § 55 odst. 4 stavebního zákona (§ 108 odst. 4 nového stavebního zákona).**

[8] Dle čl. 39 odst. 2 jsou specifickým typem zastavitelných lokalit lokality zastavitelné nestavební, které jsou vymezeny pro ochranu velkých parků uvnitř městské krajiny.
[9] Lokality č. 826 a 831 ad.
[10] Podle tohoto ustanovení lze další zastavitelné plochy změnou územního plánu vymezit pouze na základě prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch. Je třeba připomenout, že obdobné ustanovení obsahuje i nový stavební zákon – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (§ 108 odst. 4: „Jedná-li se o změnu územního plánu, lze další zastavitelné plochy touto změnou vymezit pouze na základě prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch.“).

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKA K ZÁKLADNÍ KONCEPCI ROZVOJE

popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Metropolitní plán se deklaruje jako strukturální plán (článek 2 textové části). Tento termín ale zřejmě chápe jen ve smyslu hmotného prostředí, čímž se zásadně liší od strukturálních plánů, jak jsou známy z jiných míst. Strukturální plány se vyskytují v řadě zemí západní Evropy, existují například pro Vídeň, Berlín či Mnichov, ve Vlámsku a Nizozemí se zpracovávají pro regiony. Obsahují zejména vymezení a polycentrické uspořádání center; některé rozlišují centra stabilizovaná od růstových či v extrémním případě center nových. Dále mohou vyznačovat centra navzájem propojená / kooperující apod. Pojetí strukturálního plánu v zahraničí do značné míry odpovídá základní koncepci rozvoje území obce, požadované pro územní plán českým stavebním zákonem - jako dobrý příklad z Česka lze uvést Olomouc. Metropolitní plán jako základ koncepce uvádí čtyři principy, z nichž první je “návrat ke středu” (článek 9). Tento princip v článku 10 odst. (1) se upřesňuje jako “*rozšíření celoměstského centra a posílení subcenter*”. Subcentra se ale v dalším textu ani v grafice již nevymezují. Metropolitní plán tedy subcentra nevymezuje, a tudíž ani jejich rozvoj, stabilizaci či vznik nijak neovlivňuje. Deklarovaným “návratem ke středu” a absencí “subcenter” je koncepce Metropolitního plánu implicitně v nesouladu s obecným trendem plánování měst a městských regionů směřujícím k podpoře polycentrického rozvoje a městu krátkých vzdáleností.	VYMEZIT PRO CELÉ OBYTNÉ ÚZEMÍ OBSLUŽNÁ CENTRA V POLYCENTRICKÉM USPOŘÁDÁNÍ OD CELOMĚSTSKÉHO CENTRA PŘES SEKUNDÁRNÍ CENTRA VELKÝCH OBYTNÝCH CELKŮ AŽ PO MÍSTNÍ CENTRA, KTERÁ BUDOU V DOBRÉ PĚŠÍ DOSTUPNOSTI ZE VŠECH OBYTNÝCH PLOCH. PRO CENTRA STANOVIT ODPOVÍDAJÍCÍ REGULATIVY, KTERÉ ZAJISTÍ PODÍL OBSLUŽNÝCH FUNKCÍ ODPOVÍDAJÍCÍ HIERARCHICKÉMU STUPNI CENTRA.	Absence jiných center nežli celoměstského v Metropolitním plánu má závažné důsledky pro regulaci, která je uplatňována především na úrovni lokalit. Regulativy, které Metropolitní plán stanoví, by měly především vycházet z polycentrického uspořádání a hierarchie center v tom smyslu, aby podpořily rozvoj, stabilizaci popřípadě vznik center různých úrovní a aby míra rozvoje lokalit mimo centra vycházela z dostupnosti center - tím se naplní princip města krátkých vzdáleností. Pokrytí obytného území obslužnými centry s dobrou dostupností (pěší pro místní centra, MHD pro vyšší centra) je základním kritériem pro město krátkých vzdáleností. VIZ POPIS ŘEŠENÍ V PLÁNU A JEHO *CITACE*

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKY K OBECNÝM PRINCIPŮM REGULACE MPP

popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Cílový charakter lokalit je vyjádřen v naprosté většině příliš obecným popisem, který je mezi jednotlivými lokality i zaměnitelný (tj. nejsou dostatečně a konkrétně vyjádřena specifika lokality), ani stanoveny jakékoli konkrétní limity. Např. **027 / Holešovice** Zastavitelnost: zastavitelná stavební Typ struktury: bloková struktura Způsob využití: zastavitelná obytná Míra stability: stabilizovaná **Cílový charakter lokality** Dotvořit a posilovat cílový charakter zastavitelné, stabilizované, obytné lokality Holešovice se strukturou blokovou. Lokalita je součástí krajiny vymezené v ZÚR s názvem Městská krajina Prahy. Lokalita Holešovice je vymezena jako lokalita s blokovou strukturou. Cílem navržených regulativů je zachování prostorového uspořádání bloku s nezpevněnými či částečně zastavěnými vnitrobloky, v prolukách a transformačních plochách doplňování zástavby v souladu s charakterem území, rozvíjení prostupnosti podél Vltavy, dotvoření Argentinské ulice zástavbou respektující okolí a naplňující potenciál místa. Velké bloky jsou prostupné veřejně přístupnými pasážemi. Dvojice věží u předmostí Libeňského mostu je výškovou dominantou. Využití lokality je stanoveno jako obytné se stabilizovanou sítí veřejné infrastruktury určené k doplnění v transformačních plochách. Součástí lokality je oplocený a prostupný areál Pražské tržnice, zahrnující občanskou a komerční vybavenost.	Požadujeme popis všech lokalit upřesnit tak, aby bylo možné dle tohoto popisu rozhodnout o tom, je nebo není-li možné umístit záměr do území, a tak aby byl chráněn charakter lokality, reps. a vytvářen cílový. **Cílový charakter lokality by mohl být popsán např. takto:** • Dotvořit a posilovat cílový charakter zastavitelné, stabilizované, obytné lokality Holešovice. Celkový podíl bydlení v lokalitě je minimálně 60%, podíl bydlení jednotlivých stavebních záměrů je 50-100 %. • Bloková struktura s převážně uzavřenou stavební čarou, přípustně i volnou stavební čarou. • Monotónní blokový charakter je oživován parčíky, rozšířením veřejných prostranství, ustoupeními od uliční čáry, veřejně přístupnými částmi blokové struktury či obdobnými, často pobytovými,„vizuálními brzdami“. Zástavba je historicky i tvarově rozrůzněná. Bloky nebývají úplně uzavřené, ale drží jasně vymezená nároží. Některé bloky jsou otevřené, se solitéry. Často jsou ve vnitrobloku nízké průmyslové haly. Průměrná zastavěná plocha bloku je 50%. Je zde patrná stopa stavebních záměrů a regulací z různých historických etap – například zalamování stavení čáry a tvar parcel v rámci bloků. • Domy typicky do 6 NP + 1 ustupující, výjimečně 7+1 NP nebo 8 NP. Parter významnějších ulic (výčet) je věnován nebytové funkci (maloobchodu, službám, admn,..) o ploše max 200 m2. • Domy mají délku uliční fasády obvykle 25 m, výjimečně 40 m. Hlavní římsa průběžná v jedné výškové a půdorysné úrovni, jedno ustupující patro, min o 2 m. • Veřejná občanská vybavenost nemusí dodržovat cílový charakter.	Příliš obecný popis charakteru lokalit nezaručí, co se s územím stane. Na základě obecného popisu bez konkrétních čísel nebudou mít stavební úřady vodítko na základě čeho rozhodovat. Míra nejistoty je příliš velká a nejednoznačný právní výklad bude předmětem soudních sporů.
Obecný popis charakteru lokalit neurčuje, co je a není v území možné umístit. A ani kombinace všech regulativů, které se mají uplatnit pro konkrétní území, neříká jednoznačně, co je a není možné. MPP je nepřehledný a právně nejednoznačný.	A. Požadujeme upravit regulativy MPP tak, aby byl jednoznačný právní výklad toho, co se kde může a nemůže stavět. B. Požadujeme přepracovat systém regulativů MPP tak, aby se běžný uživatel v něm byl schopen orientovat. (V platném plánu získá základní informaci jedním kliknutím.	V průběhu veřejného projednání jsme se dotazovali na konkrétní fiktivní záměry a ptali se zástupců pořizovatele a zpracovatele, jestli je bude či nebude možné v konkrétním území umístit a odpovědi byli nejisté či pokaždé různé. Takovou míru nejistoty pro celé území Prahy není možné přijmout.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

MPP absentuje na regulaci funkčního využití, dokonce i na minimální či maximální podíly funkcí v území. V obytném území je umožněno umístit v podstatě jakoukoli vybavenost (včetně komerční) či pracovních příležitostí. Neomezuje ani maximální kapacity záměru vstupujícího do území např. obchodního centra.	Požadujeme pro jednotlivé struktury stanovit minimální a maximální podíly funkcí, příp. je stanovit jednotlivě v inviduálních krycích listech lokalit či jiným způsobem. Požadujeme omezit max. kapacity záměru (např. obchodního centra) opět pro jednotlivé struktury nebo lokality.	Není možné přijmout tak vysokou míru nejistoty – že v podstatě není vůbec jisté, co v lokalitě vznikne. Je potřebné stanovit minimální a maximální podíly jednotlivých funkcí. Např. stavit minimální podíl bydlení např. 50% (z důvodu ochrany funkce bydlení) a max. podíl bydlení např. 80 % z důvodu zachování polyfunkčního využití území,…
Dopravní model MPP je vypočten dle předpokládané varianty využití území, reálný stav dle flexibilních regulativů MPP ale může být velmi odlišný od této varianty.	Požadujeme zpravování dopravního modelu v krajních variantách, které umožňuje Metropolitní plán a dle metod prognózy generované dopravy (metodika certifikovaná ministerstvem dopravy) a jejich následné posouzení v rámci VVURU.	Dopravní model MPP je vypočten dle předpokládané varianty využití území, reálný stav dle flexibilních regulativů MPP ale může být velmi odlišný od této varianty. Dopady na životní prostředí území Prahy tak mohou být výrazně jiné, než ty, které byly v rámci VVURU posuzovány.
Dle článku 164 MPP nevymezuje plochy a koridory, v nich je podmínkou pro rozhodování v území vydání regulačního plánu. Dle článku 165 nevymezuje plochy a koridory, v nich je podmínkou pro rozhodování v území zpracováním územní studie. MPP často využívána parametrickou regulace a bodové značky, které předpokládají „dohodu v území“, není však řešeno, co má toto dohodou v území být a ve výsledku to může být dohoda vlastníků bez účasti města či představa majoritního vlastníka o rozvoji území. Město by tak ztratilo kontrolu nad rozvojem svého území a ještě navíc klade nerovné podmínky vlastníkům. Velká transformační a rozvojová území jsou navíc často rozdělena na menší plochy, které mohou splnit požadavky jednotlivě (viz např. Bubny) – riziko nekoncepčního rozvoje území je proto obrovské.	A. Požadujeme podmínit rozhodování v některých územích (především velkých rozvojových a transformačních územích) zpracováním regulačního plánů a v jiných zpracováním územní studie. Určit podmíněnost RP či ÚS dle míry stability území, potřebnosti ochrany hodnot a míry rizika způsobeného nekoordinovaným rozvojem, pro tu kterou konkrétní lokalitu. B. Požadujeme podmínit rozhodování v území Pražské památkové rezervace vymezením ploch, které budou ve výsledku pokrývat celé území PPR, pro zpracováním regulačních plánů,	A. Je často využívána parametrická regulace a bodové značky. To znamená, že v území bude muset docházet k nějaké koordinaci záměrů, ale ta nemá žádný předepsaný obsah a standard. Tím není garantována úplnost nebo komplexnost při koordinaci a hrozí například, že veřejná vybavenost, veřejná prostranství či parky budou umístěny na nejhorších místech. B. Požadavek na zpracování podrobnější územně plánovací dokumentace (čili regulačních plánů) je v Management plánu ochrany historického jádra Prahy jako památky UNESCO, navíc mnohé další požadavky tohoto plánu ochrany jako je ochrana vnitrobloků se vztahují k měřítku regulačního plánu a územním plánem je nelze vyřešit. Plán ochrany je vyjádřením našich mezinárodních závazků.
Nekoncepční výšková regulace – „hladiny věží“ Metropolitní plán umísťuje bez dostatečného odůvodnění toho, proč byly zvoleny právě tyto. Kapacitní výškové stavby umísťuje i na místech bez kolejové dopravy jako je Pelc-Tyrolka či Bohdalec či do míst, která již dnes jsou dopravně přetížena. MPP tak výrazně zhodnocuje některé pozemky, aniž by dokázal vysvětlit proč – odůvodnit veřejným zájmem.	Požadujeme odstranění „hladiny věží“- výškových staveb nad 12 podlaží.	MPP nevysvětluje dostatečně, jaký je veřejný zájem na tom, aby na Bohdalci, na Jižním Městě či na Pelc-Tyrolce byly 21 či 27 patrové věže.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKY K VEŘEJNÉ VYBAVENOSTI

<table>
<tr><th>popis řešení v plánu a jeho citace*</th><th>námitka</th><th>odůvodnění námitky</th></tr>
<tr>
<td>MPP odvozuje potřebnost veřejné vybavenosti (plochy, značky a procentuální podíly) a to i pro nové velké transformační a rozvojové plochy z:
1) analýzy stávajícího území - lokality, ve kterých nebyl na základě analýzy zjištěn více jak jeden deficit z následujících zařízení – mateřské školy, základní školy, kultura, sociální péče, zdravotnictví. To ale znamená, že deficit jednoho druhu zařízení ze jmenovaných tam být mohl a rovněž mohl být v těchto lokalitách deficit jiných zařízení než jmenovaných, zároveň tato analýza stavu neřeší, jestli zařízení VV mají vhodně velké pozemky. Takovýto výpočet potřebnosti ploch pro občanskou vybavenost navíc v sobě nezahrnuje stávající deficity území, ani výpočet potřeb z ploch navržených k zastavění (bez parametrické regulace nebo značek nebo ploch).
2) z následujícího výpočtu (viz Příloha. č. 2 – Odůvodnění Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu), textová část
<table>
<tr><th></th><th>jednotka</th><th>počet jednotek /1000 obyvatel</th><th>m² /jednotka</th><th>m² /1000 obyvatel</th></tr>
<tr><td>mateřské školy</td><td>1 místo 3-5 let</td><td>30</td><td>35</td><td>1050</td></tr>
<tr><td>základní školy</td><td>1 místo 6-14</td><td>116</td><td>35</td><td>4060</td></tr>
<tr><td>speciální MŠ</td><td>1 místo</td><td>1,2</td><td>43</td><td>51,6</td></tr>
<tr><td>speciální ZŠ</td><td>1 místo</td><td>3,3</td><td>43</td><td>141,9</td></tr>
<tr><td>ambulance</td><td>1 lékař</td><td>1,1</td><td>180</td><td>198</td></tr>
<tr><td>kojenecké ústavy</td><td>1 místo</td><td>0,2</td><td>100</td><td>20</td></tr>
<tr><td>domov pro seniory</td><td></td><td>5</td><td>60</td><td>300</td></tr>
<tr><td>ústavy sociální péče</td><td></td><td>3</td><td>60</td><td>180</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>6001,5</td></tr>
</table>
odůvodnění, kapitola 9 - Komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení. Část osmá: Veřejná vybavenost, str. 253-254), v němž jsou pouze některé druhy veřejné občanské vybavenosti a ty opět vychází ze stavu v území (počet jednotek ve školách a školkách na</td>
<td>Požadujeme, aby vymezení ploch pro novou veřejnou občanskou vybavenost (ať u plochou, značkou či procentem) odpovídalo v jednotlivých lokalitách ploše potřebné pro všechny druhy veřejné vybavenosti (nejlépe dle normových hodnot) pro předpokládaný počet obyvatel a s ohledem na demografické trendy jako je stárnutí populace a s ohledem na stávající deficity území.</td>
<td>Plochy, značky a podíly plánované veřejné vybavenosti jsou výrazně podceněné - naprosto neodpovídají plochám potřebným pro všechny druhy veřejné vybavenosti pro předpokládaný počet obyvatel a s ohledem na demografické trendy jako je stárnutí populace a s ohledem na stávající deficity území. - viz popis řešení v plánu a jeho citace</td>
</tr>
</table>

1000 obyvatel atd. - a neřeší stávající defity míst ve školách a školkách, neřeší demografickou prognozu - stárnutí obyvatel,...) a podstatná část typů VV (střední a vysoké školy, veřejná správa, IZS, ochrana obyvatelstva, nemocnice, další zdravotní a sociální služby, kultura, volnočasová centra pro děti a seniory, sportovní a mnohé další) ve výpočtu chybí		
Metropolitní plán stanovuje pro velká rozvojová a transformační území podíl (až na výjimky) minimální podíl veřejné vybavenosti 5 %. U menších rozvojových a transformačních území často není minimální podíl vůbec stanoven.	Požadujeme stanovit takový podíl veřejné vybavenosti v jednotlivých transformačních a rozvojových plochách, který odpovídá skutečným potřebám v území - čili plochám potřebným pro plánovaný počet obyvatel a dorovnávající stávající deficity v území.	Minimální podíl občanské vybavenosti OVmin: 5% se ukazuje v jednotlivých území pro veškerou veřejnou vybavenost potřebnou vzhledem k plánovanému počtu obyvatel a astávajícím deficitům jako naprosto nedostatečný. 5% rovnoměrné rozdělení napříč městem neodpovídá nerovnoměrné distribuci stávajících deficitů. viz např. Analýza infrastrukturních potřeb hl. m. Prahy (zaměřená na infrastrukturu vybrané občanské vybavenosti) | leden 2019 https://iprpraha.cz/stranka/3162/analyza-infrastrukturnich-potreb-hl-m-prahy-zamerena-na-infrastrukturu-vybrane-obcanske-vybavenosti
Stávající veřejná občanská vybavenost (na městských a státních pozemcích) je regulována strikně jako veřejná vybavenost, což znemožňuje polyfunkční využití.	Doporučujeme stávající veřejnou občanskou vybavenost rozdělit do dvou kategorií a stanovit k tomu příslušné regulativy - na tu vybavenost, kde je vhodné zachovat stávající monofunkční využití pouze jako veřejné občanské vybavenosti a na tu, kde by mohlo být žádoucí polyfunkční využití (např. pro městské byty). Tedy stanovit minimálně dva druhy regulativů - jeden, který umožní pouze veřejnou občanskou vybavenost a druhý, který umožní více polyfunkční využití se stanovením minimálního podílu veřejné občanské vybavenosti.	Není praktické, aby na městských či státních pozemcích se stávající vybaveností napříč celým městem nemohlo být umožněno polyfunkční využití. V případě některých pozemků je potřebné zachování jejich monofukčního využití, u jiných může být vhodné umožnit polyfunkční využití. Doporučujeme toto bedlivě zvlážit a konzultovat s jednotlivými městkými částmi, aby se předešlo situacím, kdy bude zbytečně blokován potenciální veřejný projekt na městkých či státních pozemcích.
Veřejná občanská vybavenost není označena jako veřejně prospěšné stavby.	Požadujeme vymezení pozemků pro veškerou plánovanou veřejnou občanskou vybavenost jako veřejně prospěšných stavby, příp. v případě transformačních území s parametrickou regulací podmíněnost zpracováním regulačních plánů, které vybavenost vymezí.	S vymezením veřejně prospěšných staveb je sjato předkupní právo (resp. vyvlastnění dle nového stavebního zákona) pro město. V případě, že nejsou VPS vymezeny, město nemá jistotu, že se dostane k pozemkům a že bude moci potřebnou veřejnou vybavenost realizovat.

* sloupec popis řešení v plánu je součástí odůvodnění příslušné námitky – toto platí pro celý tento dokument

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

NÁMITKY K ZELENI

popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
MPP některou izolační zeleň označuje jako parky, jinou ruší a zahrnuje ji do ploch lokality, příp. dopravní či jiné stavby, čímž umožňuje její zastavění.	požadujeme vymezení izolační zeleně minimálně v rozsahu ploch platného územního plánu, příp. její naprosto minimální redukci - v některých konkrétních plochách tam, kde je to skutečně důvodné.	Izolační zeleň má svou nezastupitelnou funkci – izolační zeleň je zeleň (existující nebo navržená) oddělující osídlenou zástavbu od významnějšího zdroje znečištění ovzduší (např. komunikace, průmyslové zóny, apod.). Nelze ji proto v žádném případě považovat za park, který je určen k pobytu a rekreaci. Rovněž není vhodné umožnit izolační zeleň částečně zastavět - listy stromů a keřů totiž fungují jako velmi účinné bezúdržbové filtry zachytávající ze vzduchu pevné částice prachu, s redukcí izolační zeleně tak dojde ke zhoršení kvality ovzduší v okolí.
Případná výstavba v místě definovaném MPP jako „park ve volné zástavbě“ je možná za předpokladu, že podíl nezpevněných ploch z celkové výměry parku ve volné zástavbě se oproti stávajícímu stavu nesníží. Tato „kompenzace“ může být zajištěna například úpravou komunikací v parku, kde dojde k minimalizaci dnes předimenzovaných dopravních propojení a jejich navrácení do parkové plochy, ale také např. dětských hřišť.	Požadujeme, aby v parku ve volné zástavbě nebylo možné umísťovat stavby namísto zpevněných ploch.	Je nepřijatelné, aby revitalizace parku, která sníží plochu zbytečných (asfaltová či betonová plocha bez využití) nebo dokonce užitečných zpevněných ploch (dětské hřiště), umožnila umístění nové stavby. Není důvod, proč by v „parku ve volné zástavbě“, který má být chráněn mohly vznikat stavby navíc v podstatě na náhodném místě bez ohledu na prostorovou koncepci lokality.
	Požadujeme, aby MPP neumožňoval stavby v tzv. metropolitních a čtvrťových parcích. Pokud je někde vymezení stavby v parku skutečně důvodné, ať ji MPP vymezí např. značkou či v individuálním regulativu lokality.	Umožnění staveb rekreační vybavenosti napříč většími parky celou Prahou není odůvodněné a může poškodit klid a charakter parků. Navíc není stanoveno, o jakou rekreační vybavenost by se mělo jednat, ani v které části parků může nebo nemůže být umístěna.
	Požadujeme, aby vymezení rekreační vybavenosti (ať už bodem, plochou nebo procentem) nebylo na úkor parkových či jiných zelených ploch a pokud ve výjimečných případech ano, mělo by to být podmíněno jejich kompenzací.	Není vhodné, aby rekreační vybavenost vznikala na úkor parky a další ploch zeleně - může sloužit čistě komerčnímu „vytěžení“ místa.
MPP umožňuje pro rostlou, blokovou a hybridní strukturu (tj. centrum, širší centrum a většinu nových struktur 100% prostavění bloku v úrovni 1 NP.	Požaduje, aby 100% prostavění bloku v úrovni 1 NP nebylo umožněno a aby se podíl zastavěnosti bloku stanovený MPP vztahoval i na podzemní podlaží. Bude-li MPP ve výjimečných a odůvodněných případech umožňovat 100 % 1 NP je vhodné stanovit kompenzační opatření pro takové případy.	Z pohledu zasakování vody i lokální teplotu atd. má zásadní podíl nezastavěná část bloku.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

Námitky z pohledu mitigačních a adaptačních opatření vzhledem ke změně klimatu

02/ Koncepce: Článek 9 Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy + 02/ Hlava I Základní koncepce (ekvivalent Základní koncepce rozvoje území města, ochrany a rozvoje jeho hodnot)

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 9 Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy Článek 10 Deset tezí Metropolitního plánu	Text čl. 9 a 10 se žádným způsobem se nevztahuje ke změně klimatu a mitigaci a adaptaci. Je z většiny pojatý jako popis stavu, nikoli zásady a neobsahuje tak ani zásady, které by bez výslovného zmínění vazby na adaptaci a mitigaci byly z klimatického pohledu příznivé mimoděk. K zásadnímu tématu tepelného ostrova města se vztahují následující části článku 10; podtržením jsou zvýrazněny ty, které nejsou napsány jako zásady, ale jen jako konstatování stavu nebo odůvodnění podrobné regulace dále: *{4} Městská příroda* *a) Mimořádně morfologicky pestré přírodní prostředí města a harmonická kompozice města v krajině jsou pro Prahu nenahraditelné a jsou základem jejího celkového uspořádání. Parky jsou rekreačním potenciálem, který umožňuje zlepšit celkovou kvalitu života.* *b) Metropolitní plán chápe pražské městské parky ve své různorodosti jako architekturu doplňující celkovou kompozici města. Parkové plochy jednoznačně vymezuje a mezi sebou je systémově a hierarchicky provazuje.* *{5} Vltava* *a) Řeka Vltava a její významné přítoky spoluurčují krajinnou a urbánní kompozici Prahy. Vltava je základní horizontálou celé pražské kompozice, je jednolitým a souvislým parkovým a promenádním celkem procházejícím městem jak v jeho sevřeném centru, tak i v otevřené krajině.* *b) Metropolitní plán klade důraz na obnovu a posílení celkového kompozičního významu vodních toků, na zlepšení kvality území břehů a jejich využití pro nová nebo obnovená veřejná prostranství.* *{6} Krajinné rozhraní a otevřená krajina* *a) Krajinné rozhraní jako součást otevřené krajiny je důležitým kompozičním prvkem metropole. Základem koncepce je nezastavitelnost*	Do kapitol „Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy“ a „Základní koncepce“ doplnit do koncepce rozvoje města zásady zvyšování připravenosti Prahy na změnu klimatu a zároveň snižování vlivu Prahy na změnu klimatu. A tyto zásady provázat s obecnými přístupy s odkazy na konkrétní kapitoly výrokové části územního plánu, kde jsou podrobněji rozvedeny.	Články 9 a 10, které by měly obsahovat Základní koncepci rozvoje území města, ochrany a rozvoje jeho hodnot. To znamená obecné zásady, které jsou využívané při vydávání stanovisek k jednotlivým záměrům. Zásady v této části jsou důležité z následujících důvodů: 1/ O obecné zásady se mohou opřít stanoviska v nejednoznačných případech (kterých bude vzhledem k nadužívání relativizujících formulacích regulativů užíváním slov jako zejména a obvykle velké množství) 2/ Obecné zásady mohou připravit půdu pro nová témata, která zatím nejsou dostatečně propsána do legislativy a není snadné nebo dokonce možné je promítnout do podrobných regulativů. Jednak fungují jako vodítka a jednak umožní rychle reagovat v případě změny legislativy. A stejně tak rychle reagovat v připravovaných územních studiích a regulačních plánech. Klimatické problematika je přesně ten případ. 3/ Obecné zásady v těchto kapitolách jsou vodítkem pro změny územního plánu – umožňují rozlišit, které změny v budoucnu jdou proti základní koncepci a které ji naopak podporují. Všechny tyto důvody jsou pro klimatickou problematiku relevantní a bez doplnění Základní koncepce rozvoje území územní plán ztratí směrem k adaptačním a mitigačním opatřením zásadní část své síly. Příklad formulace, jak zapracovat připomínku do základní koncepce rozvoje území: *Praha se bude nadále v celém svém správním území rozvíjet způsobem, který bude zlepšovat schopnosti adaptace města na změnu klimatu a zároveň snižovat vliv Prahy na změnu klimatu. Schopnost adaptace města na změnu klimatu bude*

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

	a maximální územní provázanost všech lokalit, které krajinné rozhraní vytvářejí. *b) Metropolitní plán navrhuje kultivaci rozsáhlého území otevřené krajiny, která zajistí zkvalitnění krajinného zázemí města, zlepšení ekologické stability a dotvoření kontrastů mezi městskou a otevřenou krajinou.*		*rozvíjena zejména prostřednictvím ochrany a rozvoje zelené infrastruktury a zvyšování vsaku a retence dešťové vody a snižování eroze, zvyšováním odrazivosti budov i veřejných prostranství. Vliv Prahy na změnu klimatu bude snižován zejména rozvojem polycentrické a polyfunkční struktury města, podporou aktivní a veřejné dopravy a vytvářením podmínek pro obnovitelné zdroje energie.*

02/ Hlava II Urbanistická koncepce

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
hlava II	Urbanistická koncepce nepracuje s polycentrickým uspořádáním města, nedefinuje a nechrání / nepodporuje funkce, které jednotlivá centra tvoří.	Definovat v urbanistické koncepci hierarchii a umístění různých úrovní městských center. Pro jednotlivá centra definovat jejich funkční náplň, jejich význam a obsluhovanou oblast, nároky na veřejná prostranství a dopravní napojení. Definovat, jaké jsou vazby současného zastavěného území a zastavitelných ploch na jednotlivá centra a to zejména pěší a cyklistickou dopravou a MHD.	Polycentrická struktura je základem města krátkých vzdáleností, kde lidé mohou pro cesty do práce a časté a kvalitní využívání občanské vybavenosti přednostně využívat pěší a veřejnou dopravu namísto individuální automobilové a tím mimo jiné šetří energii a emise včetně emisí skleníkových plynů.
Hlava II	Urbanistická koncepce a na ni navazující konkrétní regulativy neumožňují v území předvídat rozložení funkcí a jejich kapacit. Funkční regulace ponechává velkou míru volnosti, nepracuje se v regulaci s podlažními plochami.	Doplnit regulaci, která umožní předvídatelnost rozložení funkcí tak, aby bylo možno dle předpokládané intenzity využití dimenzovat infrastrukturu s preferencí pěší dostupnosti občanského vybavení a dalších služeb. Toho je možné dosáhnout například zpřesněním funkční regulace včetně stanovení požadavku na využití v parteru a stanovením koeficientu podlažních ploch. Tam, kde nebude odůvodněně zajištěna dostatečná předvídatelnost rozložení funkcí pro dimenzování infrastruktur, podmínit výstavbu zpracováním regulačního plánu nebo územní studie nebo etapizací s podmíněním realizací konkrétní infrastruktury.	Předvídatelnost rozložení a kapacit jednotlivých funkcí ve městě je nezbytná pro dimenzování veřejné vybavenosti a dalších infrastruktur a služeb tak, aby se nacházely na pěší dostupnosti nebo dostupnosti MHD a tím vznikalo město krátkých vzdáleností, které šetří energii a emise včetně emisí skleníkových plynů.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

Článek 14 Pojetí urbanistické koncepce	Urbanistická koncepce počítá s rozvojem městské přírody pouze v nestavebních blocích: *(1) Urbanistická koncepce je stanovena pro zastavitelné území a souhrnně vyjadřuje požadavky na zastavitelné stavební i nestavební lokality, popřípadě jejich části.* *(2) Rozvoj zástavby je navržen do stavebních bloků vymezených a obsloužených veřejným prostranstvím. Rozvoj městské přírody je navržen v nestavebních blocích, zejména za účelem zlepšení kvality přírodních a krajinných složek a klimatických podmínek na území města.*	Požadovat rozvoj zelené infrastruktury (namísto městské přírody) zejména za účelem zlepšení kvality přírodních a krajinných složek a klimatických podmínek na území města požadovat i ve stavebních blocích tak, aby narůstala anebo ve stabilizovaném území alespoň neklesal její adaptační a mitigační efekt. Zavést koeficient zeleně nebo obdobný nástroj, který ve stavebních blocích bude garantovat minimální rozsah a efekt vegetace a bude obdobně jako stávající koeficient zeleně platného územního plánu rozlišovat efekt různých typů vegetace; na rostlém terénu s plným efektem a započítáním, na konstrukcích nebo v dlažbě se sníženým efektem a započítáním. Přitom využívat v EU i v ČR zaužívaného termínu zelená infrastruktura, který je obsažen i v novém stavebním zákoně, který je již platný, zatím však nenabyl účinnosti. V tomto smyslu termín definovat v definici pojmů.	Zlepšovat klimatické podmínky je nejdůležitější v místě pobytu osob, což jsou zpravidla stavební bloky. Vegetace ve vnitroblocích, na konstrukcích či střešních zahradách má proto nejpřímější efekt a nenahraditelnou roli a je třeba jasně obecnými i konkrétními regulativy směřovat k tomu, aby byla stávající chráněna a vznikla nová. To neznamená, že větší parky a propojení do volné krajiny nejsou důležité, hrají však v rámci systému zelené infrastruktury jinou roli a naplňují jiné potřeby. Příklad formulace dílčí části zapracování námitky do koncepce ochrany hodnot: *Městská příroda, resp. zelená infrastruktura ve stavebních blocích ve formě vegetace na terénu, na konstrukcích a střešních zahradách bude ve stabilizovaném území chráněna tak, aby nedocházelo k její redukci. Při nahrazování stávající vzrostlé vegetace nově budovanou a vysazovanou bude zohledněna vyšší adaptační a mitigační funkce starých vzrostlých stromů.* Příklad formulace dílčí části zapracování námitky do urbanistické koncepce: *Ve stavebních blocích stanovuje žádoucí rozsah zelené infrastruktury koeficient zeleně.*
Článek 16 Veřejná prostranství jako základ struktury města	Urbanistická koncepce nepracuje vědomě se zásadami pro zelenou infrastrukturu a to ani ve vazbě na veřejná prostranství, zatímco například s technickou a dopravní infrastrukturou ano: *(1) Základem stávající i nově navržené struktury zastavitelného území je kostra veřejných prostranství tvořená sítí ulic a doplněná náměstími a městskými parky, případně dalšími veřejně přístupnými plochami.* *(2) Koncepce veřejných prostranství respektuje nové nároky na kvalitu veřejného prostoru a vytváří předpoklady pro zvýšení jeho kvality.*	Do urbanistické koncepce zařadit zelenou infrastrukturu a definovat její účel jako naplňování ekosystémových služeb zejména v oblasti rekreace a regulace klimatu a její prostorové řešení jako propojeného systému různých měřítek od uliční zeleně po biocentra a biokoridory	Zelená infrastruktura je základem adaptace. Resilience jednotlivých ekosystémů sídelní zeleně a modrozelené infrastruktury je závislá zejména na jejich vzájemné propojenosti; ta je vhodná i pro jejich rekreační funkci. I přes investiční složitost je třeba doplňovat stromy v ulicích, protože se jedná o prostranství, kde je pohyb veřejnosti nezbytný pro zajištění

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

	Ucelená síť veřejných prostranství zajišťuje prostupnost města a je jedním ze základních kamenů jeho obrazu. *(3) Metropolitní plán stabilizuje vymezení veřejných prostranství. Síť veřejných prostranství představuje trvalý řád ve struktuře města, je základem jeho prostorového uspořádání a zpravidla prostorem provedení dopravní a technické infrastruktury a pro obsluhu zástavby včetně veřejné vybavenosti.* *(4) Veřejná prostranství jsou na základě kompozičních principů hierarchicky rozdělena do čtyř úrovní dle čl. 81 a 85.* Metropolitní plán (jako je např. trojuhelník u javoru na Smetanově nábřeží, 123/002/2974 Park u Novotného lávky - místní park) nechrání některé menší drobné plochy veřejné zeleně. Stejně tak nechrání řadu ploch izolační zeleně.	ÚSES. Pro zelenou infrastrukturu stanovit konkrétní zásady její ochrany a rozvoje. Do urbanistické koncepce zařadit ochranu a zlepšování provětrávání struktury města aby se zlepšoval přísun chladnějšího a čistšího vzduchu z ploch zeleně ve městě a z okolní volné krajiny. Do urbanistické koncepce nebo koncepce zelené infrastruktury zařadit požadavek na doplnění stromořadí či samostatných stromů v souvisle obestavěných ulicích a na náměstí všude tam, kde to není prokazatelně prostorově vyloučeno. Do urbanistické koncepce zařadit požadavek na použité takového prostorového, funkčního a materiálového řešení veřejných prostranství, aby co nejvíce pomáhalo prevenci před přehříváním a v co nejvyšší míře umožňovalo zasakování vody. A to vždy pokud to není v rozporu s cílovým charakterem či využíváním veřejného prostranství anebo prokazatelně vzhledem k místním podmínkám nemožné. Do urbanistické koncepce zařadit princip, že adaptační opatření je možné realizovat ve všech plochách s rozdílným funkčním využitím. Vymezovat důsledně plochy vegetace ve veřejných prostranstvích jako veřejnou zeleň v částech s vysokou mírou zastavěnosti jako například v historickém centru a to i v případě, že se bude jednat o menší plochy než doporučený rozměr, který	základních potřeb za jakýchkoli podmínek, tedy i klimaticky nepříznivých. Parky jako kostra zelené infrastruktury proto nepostačují. Pro případné nejistoty s interpretací je stanovení zásady, že adaptační opatření je možné realizovat ve všech plochách s rozdílným funkčním využitím obecným principem, který pomůže vytvořit jednoznačný výklad a tím prostor pro realizaci adaptačních opatření. Odůvodněně lze vymezovat i malé funkční plochy, což v případě vymezení ploch veřejné zeleně lze odůvodnit jako ochranu vegetace a jejího pozitivního vlivu na mikroklima v hustě zastavěných plochách. Vágní prostory se sukcesí a izolační vegetace nejsou v MP brány jako hodnota k ochraně, přitom tvoří nepostradatelnou část zelené infrastruktury důležitou pro hygienu životního prostředí i biodiverzitu.
Článek 19 Koncepce městské přírody	Jako kategorii nejbližší zelené infrastruktuře návrh územního plánu používá termín „městská příroda“. *(1) Metropolitní plán navrhuje principy ochrany a rozvoje městské přírody tak, aby byly zajištěny vhodné podmínky pro život ve městě včetně dostatečného zázemí pro rekreaci i pro udržení dochovaných přírodních hodnot. Metropolitní plán navrhuje dotvoření kompozice městských parků, zejména v duchu hodnot historických kompozic, i posilování jejich provázanosti a přístupnosti při zachování environmentálního a hygienického významu.* *(2) Struktura městské přírody je dána přítomností, rozložením a podrobnějším popisem nestavebních bloků. Nestavební bloky zpravidla charakterizuje nezpevněný terén pokrytý vegetací s různou mírou kulturních zásahů a úprav. Budovy se v nestavebních blocích nevyskytují, nebo vyskytují ojediněle.* *(3) V nestavebních blocích sdružených do městských parků jsou urbánní vztahy nahrazeny cestní sítí a její návazností na uliční prostranství.* *(4) Městská příroda je doplněna dalšími plochami nezpevněného terénu s přítomností trvalé vegetace v různých formách v rámci stavebních bloků a parkově upravených částí náměstí.*		

	(5) Městská příroda je v rámci městské krajiny doplněna enklávami otevřené krajiny, které jsou dále popsány v koncepci otevřené krajiny v čl. 21 odst. 4.	uvádí vyhláška. Vymezením chránit také izolační zeleň.	
Článek 20 Kompozice městských parků	*1) Metropolitní plán respektuje a rozvíjí stávající městské parky a hodnotná přírodní území. Regulativy jsou stanoveny především s ohledem na celkovou kompozici krajiny.* *(2) Krajinný rámec celkové kompozice Prahy tvoří horizont horních hran a svahů údolí Vltavy, jejích přítoků a další výrazné terénní předěly. Městské parky jsou v Metropolitním plánu vymezeny tak, aby pohledově exponované nezastavěné nebo řídce zastavěné svahy byly chráněny.* *(3) Metropolitní plán navrhuje využít řadu stávajících ploch s neudržovanou vegetací, zejména míst přirozených volných prostupů městem podél vodních toků, pro založení nových městských parků.* *(4) Městské parky jsou na základě kompozičních principů hierarchicky rozděleny do čtyř úrovní dle čl. 85.*		

02/ Hlava III Koncepce (otevřené) krajiny

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 21 Otevřená krajina	Plán nestanovuje zásady ochrany hodnot v otevřené krajině, v její koncepci pouze konstatuje stav a odůvodňuje podrobnější regulativy: *(4) Součástí otevřené krajiny jsou nezastavitelné lokality obklopené souvislým zastavitelným územím města. Těmito enklávami otevřené krajiny jsou zpravidla lesnatá a přírodně hodnotná území, která pronikají směrem ke středu města z okolní otevřené krajiny, avšak územní souvislost tohoto propojení byla rozvojem města porušena, zpravidla modernistickou zástavbou (svojí polohou se staly součástí městské krajiny). Enklávy otevřené krajiny jsou součástí tzv. „zelených klínů“ 30, které Metropolitní plán považuje za hodnotu, která spoluutváří obraz města.* *(5) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvyšování ekologické stability zejména v otevřené krajině. Pro tento účel je stanoven regulační princip vztažený ke stupni ekologické stability dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění podrobně popsaný v čl. 107. Rovněž je stanoven ukazatel pro sledování stavu ekologické stability*	Popsat jednoznačně, v čem spočívají hodnoty volné krajiny a stanovit konkrétně zásady pro jejich ochranu.	Pokud nejsou hodnoty přesně definovány a popsány zásady jejich ochrany, není ochrana vymahatelná. Pokud nemá koncepce formu zásad, nelze ji brát v potaz při rozhodování v území.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

	souhrnně za jednotlivé lokality otevřené krajiny – index ekologické stability, jak je podrobně uvedeno v čl. 158.		
Článek 25 Protierozní opatření v otevřené krajině	*(1) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvýšení protierozní ochrany území především stanovením regulativů, které umožní doplnění trvalé vegetace do krajinné struktury a následné snížení vodní a větrné eroze zejména v okolních zemědělsky intenzivně využívaných plochách.* *(2) Regulace území otevřené krajiny na základě principu podpory zvyšování ekologické stability krajiny dle čl. 108 působí celoplošně jako protierozní opatření.*	Navrhnout opatření protierozní ochrany a retence vody ve volné krajině a zařadit je jako veřejně prospěšné opatření (VPO).	Pouze umožnit opatření protierozní ochrany je nedostatečné pro jejich reálné prosazení na soukromých pozemcích tam, kde vlastník sám není ve věci aktivní. VPO dá veřejné správě možnost převzít iniciativu a opatření realizovat.

02/ Hlava IV Koncepce infrastruktury

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Krajinná infrastruktura (ÚSES) Článek 29 Koncepce krajinné infrastruktury	*(1) Krajinnou infrastrukturu v Metropolitním plánu reprezentuje zejména územní systém ekologické stability (dále také „ÚSES“). Vymezení ÚSES zajišťuje podporu pro základní nezbytnou míru ekologické stability krajiny jako celku a pro udržitelný rozvoj území, jehož je ekologická stabilita (rovnováha) základní součástí.* *(2) Koncepce ÚSES je předurčena vymezením ÚSES nadmístního významu (regionálního a nadregionálního) v ZÚR.* *(3) Metropolitní plán vymezuje ÚSES na základě aktuálního oborového podkladu – Plánu místního ÚSES.V řadě případů nelze stanovit jednoznačné hranice skladebných částí ÚSES – biocenter a biokoridorů. Proto Metropolitní plán také užívá způsob vymezení v prostoru k upřesnění, a tím vytváří podmínky pro předpokládané zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích bez nutnosti pořízení změny Metropolitního plánu.* *(4) Vymezením ÚSES jsou vytvořeny prostorové podmínky pro udržení a obnovu ekologické stability krajiny v rozsahu území dle správních hranic Prahy a pro souvislé propojení systému směrem do území sousedních obcí Středočeského kraje. Podmínky a požadavky pro plochy a koridory krajinné infrastruktury jsou podrobněji stanoveny v čl. 113 až 116.* *(5) Koncepce krajinné infrastruktury je vyjádřena v grafické části Z 02 a Z 03.*	V celém správním území města pracovat s termínem zaužívaným v EU i ČR – zelená infrastruktura – je obsažen i v novém stavebním zákoně, který je již platný, zatím však nenabyl účinnosti. V tomto smyslu termín definovat v definici pojmů. ÚSES zahrnout do koncepce veřejné infrastruktury, ale neredukovat ji pouze na samotný ÚSES, ale zahrnout celé spektrum prvků v sídle i volné krajině. Stanovit prvky ÚSES přesně vymezením hranic jeho jednotlivých skladebných prvků a zařadit nefunkční prvky ÚSES mezi VPO. Tam, kde jsou vymezovány nové zastavitelné plochy v blízkosti nově navržených prvků zelené infrastruktury jejich realizací zástavbu podmínit.	Nestanovení hranic skladebních částí zamezuje jak přesnému zacílení ochrany, tak vymezení jako VPO a jejich realizaci v situaci, kdy majitel pozemku o jejich realizaci nemá zájem. Podmínění nové zástavby realizací prvků zelené infrastruktury zajistí koordinovanou a efektivní realizaci zelené infrastruktury spolu s výstavbou.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

Článek 30 Koncepce dopravní infrastruktury	*(7) Koncepce letecké dopravy je založena na významové nezastupitelnosti mezinárodního spojení s vysokým společenským i ekonomickým významem. Je založena na stávajícím systému letišť.* *Pro zajištění potřeb výhledové kapacity Letiště Václava Havla Praha zahrnuje koncepce Metropolitního plánu návrh dostavby dráhového systému o novou paralelní dráhu a stanovuje podmínky pro úspěšný rozvoj letecké dopravy a s tím spojených mezinárodních vazeb. Podrobně v čl. 129.*	Zpracovat infrastrukturu pro pěší a cyklisty minimálně ve stejné podrobnosti jako pro IAD a MHD a to včetně vymezení veřejně prospěšných staveb tam, kde to bude třeba. Vypustit dostavbu dráhového systému Letiště Václava Havla Praha v ZÚR i zde. Pokud nebude dotčenými orgány umožněno vypuštění, omezit nárůst provozu letiště jako celku.	Zatímco v oblasti automobilové dopravy jsou komunikace dořešeny až do nejnižší úrovně a je vymezena řada veřejně prospěšných staveb, pro pěší a cyklistickou dopravu, kde je infrastruktura zatím nespojitá a s řadou problémů to v tomto detailu a míře prosaditelnosti vyplývající z VPS zpracováno a vymezeno není. To znamená znevýhodňování módů dopravy z pohledu klimatu vhodnějších. To je třeba napravit. I bez stavby nové paralelní dráhy je ještě prostor pro navyšování kapacity letiště. Letecká doprava s větším negativním vlivem na klima zároveň bude v budoucnu konkurovat železniční, která má emise skleníkových plynů nižší. Destinace z Letiště Václava Havla Praha se totiž z velké části překrývají se spojeními, které v budoucnu bude zajišťovat vysokorychlostní železnice. Není žádoucí tuto konkurenci v budoucnu posilovat a zvýhodňovat možnost s horším dopadem na životní prostředí.
Článek 32 Koncepce technické infrastruktury	*(1) Koncepce technické infrastruktury je založena na vyváženém systému stávajících i navržených sítí a jejich jednotlivých částí tak, aby byly zajištěny optimální územní podmínky k umístění a provozu uzlových a liniových prvků nadřazené technické infrastruktury pro zvýšení míry možných dodávek všech potřebných médií, k předcházení výpadkům, zvládání krizových situací a zajištění provozu města s dostatečnou úrovní obsluhy všemi subsystémy i pro jeho předpokládaný budoucí rozvoj.* *(2) Pro naplnění koncepce technické infrastruktury v měřítku uličních prostranství je důležité sdružování sítí do koridorů a jejich účelné prostorové uspořádání33.* *(3) Koncepce technické infrastruktury je vyjádřena v grafické části Z 03.*	Doplnit požadavek na sdružování sítí technické infrastruktury ve veřejných prostranstvích tak, aby byl prostor pro zelenou infrastrukturu, zejména stromy. Doplnit pro stísněné podmínky ve veřejném prostoru preferenci zelené infrastruktury před zásobováním plynem. Doplnit požadavek na zasakování dešťových vod ve stavebních i nestavebních blocích včetně veřejných prostranství; svedení do dešťové kanalizace umožnit pouze	Technická infrastruktura nekoordinované rozmístěná v uličním profilu bývá velkou překážkou realizace zelené infrastruktury a tomu je třeba předcházet. Příklad formulace, jak formulovat obecné zásady pro umisťování technické infrastruktury: *Při návrhu tras technické infrastruktury budou sítě sdružovány do koridorů pro dosažení účelného prostorové uspořádání a vytvoření prostoru pro realizaci modrozelené infrastruktury v uličním profilu. Všechna vedení technické infrastruktury a prvků modrozelené infrastruktury jako součást veřejně prospěšné infrastruktury jsou z hlediska jejich prostorové koordinace rovnocenná. V územích, která nejsou v současné době plynofikována, mají ostatní vedení a prvky modrozelené infrastruktury prioritu před budováním nového nízkotlakého rozvodu plynu.*

		tam, kde zasakování prokazatelně není možné.	Příklad formulace, jak formulovat obecné zásady odkanalizování: *Územní plán dále stanovuje následující zásady pro odkanalizování a odvodnění:* *Veškeré zastavitelné plochy a plochy přestaveb budou odkanalizovány oddílným systémem kanalizace a bude na nich důsledně vyžadováno hospodaření se srážkovými vodami následovně – srážkové vody budou vsakovány na vlastním pozemku stavby nebo v jejím okolí a pouze pokud podloží prokazatelně neumožňuje však, budou před vypuštěním do vodoteče anebo dešťové kanalizace brzděny v retenčních nádržích. Srážkové vody z veškerých zpevněných plochy veřejných prostranství budou vsakovány, pouze pokud podloží prokazatelně neumožňuje však, budou před vypuštěním do vodoteče anebo dešťové kanalizace brzděny v retenčních nádržích.* Příklad formulace, jak upravit obecné zásady zásobování plynem: *Územní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému. Cílem návrhu je zabezpečení dodávek zemního plynu pro zastavěné území a zajištění zásobování vymezených zastavitelných a přestavbových ploch, pokud nová vedení nekolidují prostorově s potřebnými prvky modrozelené infrastruktury. Zastavitelné a přestavbové plochy mohou být budou napojeny na stávající středotlakou nebo nízkotlakou distribuční síť zemního plynu.*

04/ Hlava II Stavební bloky

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 92 Vnitrobloky	(1) Vnitroblok je část stavebního bloku vymezená zpravidla zadními fasádami zástavby a zpravidla veřejně nepřístupná, může být částečně, výjimečně i zcela zastavěná. Součástí vnitrobloků jsou často nezpevněné plochy s vegetací, které doplňují městskou přírodu.	Doplnit zásadu nesnižování rozsahu ploch zasakujících dešťovou vodu a plošného rozsahu zeleně.	Vegetace ve vnitrobloku je zásadní pro ovlivňování mikroklimatu přímo v obytném prostředí. Je ale ohrožena tendencemi vnitrobloky zastavovat nebo zpevňovat (například kvůli rozšíření kapacity

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

	(2) Vnitrobloky se zpravidla vyskytují v lokalitách a plochách typu struktury (01) rostlá struktura, (02) bloková struktura, (03) hybridní struktura a (04) heterogenní struktura. (3) Ve stabilizovaném území je při provádění změn v území v rámci vnitrobloků nutné nesnižovat kvalitu životního prostředí (s ohledem na obytné využití zástavby po obvodu vnitrobloku), zároveň je nutné v závislosti na místních podmínkách a v souladu s cílovým charakterem lokality doplňovat nezpevněné plochy.	Doplnit zásadu, že je-li nahrazována stávající vegetace nově vysazovanou, musí být náhrada ekologicky adekvátní. Doplnit koeficient zeleně nebo jiný obdobný nástroj, který zohlední alespoň rámcově míru ochlazování okolí a ukládání uhlíku a míru vsaku dešťové vody pro různé povrchy. To znamená, že bude zeleň na rostlém terénu započítávat více než na konstrukcích. Definovat kompenzační opatření v případě výjimečně možného 100% zastavění bloku v úrovni některého z podlaží. Stanovovat přesné hodnoty individuálně v krycích listech lokalit. Snížit podíl zastavěnosti malých a středních bloků u rostlé, blokové a hybridní struktury plošně či individuálně v krycích listech lokalit.	parkování). Proto je nezbytné nastavit zásady pro její ochranu a zamezení úbytku nezpevněných ploch a vlastní vegetace. Protože vzrostlé stromy mají vyšší chladící výkon evapotranstpirací i rychleji ukládají uhlík, je třeba zavést také princip, že stávající vegetace má vyšší prioritu než nově založená. Náhrada vzrostlé vegetace je tak ekologicky adekvátní pouze pokud je nová výsadba rozsahem větší. V částech města nejhůře zasažených problematickou tepelného ostrova a s nejmenším podílem zasakování je umožněno nejhustší zastavění. Koeficient zastavění bloku u rostlé a blokové struktury (centrum + širší centrum) vychází ze stávajícího, nikoli cílového stavu - především u malých a středních bloků je nepřiměřeně vysoký. Koeficient zastavění bloku u hybridní struktury (většina nových struktur) je u malého a středního bloku neodůvodněně vysoký (95 %, cca 85 %). V centrální části města by mělo docházet naopak ke snižování podílu zastavění bloků - viz Mnichov, kde to na tom pracují cíleně už od 80. let.
Článek 96 Koeficient zastavění stavebního bloku	Není stanoven nástroj k ochraně nezpevněných ploch a vegetace jako například koeficient zeleně pro zastavitelné plochy ani pro stabilizované plochy. Není stanoven ani koeficient zastavění bloku pro podzemní podlaží. Pro rostlou, blokovou a hybridní strukturu (tj. centrum, širší centrum a většinu nové zástavby v transformačních a rozvojových plochách nových struktur) je umožněno prostavět blok v úrovni 1NP 100 %. Koeficient zastavění bloku u hybridní struktury (většina nových struktur) je u malého a středního bloku vysoký (95 %, cca 85 %).		

04/ Hlava IV Nestavební bloky a otevřená krajina

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 108 Podmínky pro provedení změn v otevřené krajině	*(1) V nezastavitelné ploše jsou přípustné takové změny, které splňují některou z následujících podmínek:* *…* *c) v produkčních lokalitách znamenají snížení SES v rámci zemědělských ploch, za které se považují plochy podrobnějšího strukturálního členění pole, louka a pastvina, ovocný sad a zahrada, zahradnictví a vinice,*	Neumožňovat snížení SES v žádných plochách kromě ploch zastavitelných a ploch přestavby.	Zemědělská krajina v okolí Prahy je z hlediska zelené infrastruktury vybavena převážně nedostatečně, není proto žádoucí umožnit další zhoršení tohoto stavu.

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

07/ Technická infrastruktura

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Hydrologie povrchových vod Článek 132 Povrchové vody	Vody a vodní toky jsou zařazeny do technické infrastruktury.	Zařadit vody a vodní toky včetně celé říční krajiny do zelené infrastruktury a požadovat důsledné propojení do jednoho uceleného a propojeného systému s preferencí zasakování a retence dešťových vod.	Fungování vegetace a tedy i zelené infrastruktury je závislé na vodním režimu, je proto nezbytné na obojí nahlížet jako na jeden propojený celek a tak ho navrhovat.
Článek 137 Zásobování teplem	*(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky sítě zásobování teplem:* *a) tepelné zařízení, objekt sloužící k výrobě nebo distribuci tepla pro soustavy centrálního zásobování teplem,* *b) hlavní tepelný napáječ, páteřní liniovou stavbu rozvodu tepla soustavy centrálního zásobování teplem,* *c) tepelný napáječ, trubní trasu rozvodu tepla soustavy centrálního zásobování teplem.* *(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému centrálního zásobování teplem. Systém zásobování teplem na pravém břehu Vltavy – pražská teplárenská soustava – bude dále využíván a v rozvojových plochách nacházejících se v přímém dosahu systému dále rozvíjen. Metropolitní plán v souladu s územní energetickou koncepcí hl. m. Prahy stanovuje v dosahu stávající sítě centrálního zásobování teplem pro zástavbu hromadného bydlení a veřejné vybavenosti přednostně využívat teplo z tohoto systému.* *(3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze nadřazená vedení tepelných napáječů systému centrálního zásobování teplem nebo vedení tvořící propojení stávajících ostrovních soustav, která odpovídají měřítku územního plánu.* *(4) Výčet tepelných zařízení a tepelných napáječů navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.*	Zároveň s aktualizací územně energetické koncepce doplnit do zásad technické infrastruktury v rámci priorit zásobování energií referenci obnovitelných zdrojů energie před ostatními.	Územní plán může stanovit priority zásobování energií na základě veřejného zájmu formulovaného prostřednictvím územní energetické koncepce.

10/ Hlava II Územní plány vymezených částí Prahy, regulační plány, územní studie

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 164 Plochy podmíněné	*Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro*		Místo požadavků na podmínění rozhodování v území pořízením regulačních plánů nebo územních studií s podrobně stanovenými požadavky MP používá ve

Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel. 774 406 825

regulačním plánem	*rozhodování o změnách v území vydání regulačního plánu.*	Tam, kde zůstane použitá parametrická regulace a vymezení prvků bodem, podmínit rozhodování v území vydáním územní studie nebo regulačního plánu. Do zadání regulačního plánu nebo zásad zpracování konkrétní územní studie popsat zásady koncepčního přístupu a podrobné požadavky na adaptační a mitigační opatření, zejména centra a veřejná prostranství a funkce v nich, pěší dostupnosti a zelenou infrastrukturu včetně ochrany a koeficientu zeleně a řešení konkrétních vegetačních prvků, zejména stromořadí. Připadně také zásady vypořádání střetu mezi památkovou hodnotou a ochranou klimatu u energetických sanací a využívání obnovitelných zdrojů energie.	velkém množství parametrické regulativy vyžadující provedení nějaké nespecifikované koordinace v území, která ale nemá stanoveny žádné podrobnější požadavky ekvivalentní k zadání regulačního plánu nebo požadavků na zpracování územní studie. To znamená, že nejsou stanoveny ani žádné konkrétní požadavky na podrobnější řešení problematik zásadních pro adaptaci na změnu klimatu a snížení negativního vlivu Prahy na klima. Je proto třeba je stanovit konkrétně v rámci krycích listů lokalit anebo podmínit v daném území rozhodování v daném území pořízením regulačních plánů nebo územních studií.
Článek 165 Plochy podmíněné územní studií	*Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro rozhodování o změnách v území zpracování územní studie.*		

02/ příloha č. 3 Krycí listy lokalit

článek	popis řešení v plánu a jeho *citace**	námitka	odůvodnění námitky
Článek 92 Vnitrobloky	Zásady pro konkrétní lokality jsou velmi obecné a tudíž obtížně posouditelné z hlediska souladu záměru s nimi. Nezahrnují místní specifické požadavky, nejsou stanoveny zásady a požadavky na zelenou infrastrukturu, není stanovena hierarchie center a zajištění / ochrana občanské vybavenosti v nich. .	Do krycích listů lokalit popsat zásady koncepčního přístupu a podrobné požadavky na adaptační a mitigační opatření, zejména centra a veřejná prostranství a funkce v nich, pěší dostupnosti a zelenou infrastrukturu včetně ochrany a koeficientu zeleně a řešení konkrétních vegetačních prvků, zejména stromořadí. Připadně také zásady vypořádání střetu mezi památkovou hodnotou a ochranou klimatu u energetických sanací a využívání obnovitelných zdrojů energie.	Viz předchozí.